

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515389073600/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

maa lade uafgjort, hvorvidt hendes egen bøjede sig til Junkeren. Man veed jo, at Pigehjertet helst vælger selv, og ofte forkaster en Bøjer af ingen anden Grund, end fordi han er valgt af Forældrene; dog, dersom Junker Kaj blot har været den første, tør vi ikke frygte for ham.

Efter denne – ikke aldeles unødvendige – Digression, fortsatte vi Historien. Da Skytten havde fortalt sit hele Uheld, hvilket han ikke turde dølge, saasom baade Skriversdrængen, dennes første Vejviser, og Hijorterytteren maaskee selv alligevel vilde have gjort det bekjendt, udbrød den strænge, haarde, og i sin Vrede tit næsten rasende Herre i de hjerteligste og oprigtigste Forbandelser over Krybeskytten; og under denne Regn af Ønsker dryppede det af og til paa den arme Niels, der af Frygt for Husbonden maatte nedsluge sine ligesaa velmeente Eder. Saasomt det første Stød af Vredens Storm havde sagnet sin Voldsomhed, og givet Forstanden Rum, blev foreløbigen udkastet en Plan til hastig og tilstrækkelig Hævn: den frække Forbryder skulde gribes, og, som den, der nu lettelig kunde overbevises om Vildttryerie, overgives i Justitiens Hænder, og derfra, efter behørig Forberedelse, til Bremerholm. Knuden stak i at fange ham vist; thi fik han mindste Nys om Faren, vilde han rimeligviis flygte, og lade Kone og Børn i Strikken. Den paa sit allerømmeste Sted saa haardt saarede Herremand vilde først have været øjeblikkelig afsted; der var saameget tilbage af Dagen, at Man netop ved den indbrydende Nat kunde naae sorte Madses Hytte. Men den naadige Frue, i hvis Hævn altid viste sig sikkrere Plan og modnere Overlæg, forestillede sin fremfusende Ægtefælle: at Mørket ogsaa vilde begunstige Misdæderens Flugt, og – om denne forhindrede – et fortvivlet Forsvar; bedre altsaa, at drage ud lidt efter Midnat, saa at den hele bevæbnede Magt ved Dagrye kunde omringe og erobre Hytten. Dette Forslag blev eenstemmigen antaget, og Junkeren indbudet til at deeltage i Expeditionens Fare og Hæder. Ogsaa Ridefogden, der kom for at rapportere den ny Skriversdrængs Ankomst, og fremvise hans medhavende Anbefalingsskrivelse fra Ridefogden paa Vestervig, blev befaleet at holde sig færdig tilligemed Gartner, Ladefoged og Staldkarle, samt at bude en Bondevogn til at følge Toget.

Under de nødvendige Forberedelser til dette, gik Solen ned og Maanen op; og Læseren faaer Tid til at trække sin Aande, inden han begiver sig til næstfølgende indholdsrige Capitel.